

Det første, vi håber ministeren vil ændre på, handler om at forbedre forholdene for de børn, der kommer fra økonomisk dårligt stillede hjem. Vi mener, at disse børn har lige så meget behov for et godt, varmt måltid mad, som de andre børn.

Vi vil derfor ved anden behandling stille et ændringsforslag, der giver disse børn mulighed for også at deltage i madordningen. Konkret vil ændringsforslaget betyde, at børn, der har økonomisk friplads til at blive passet, også får økonomisk friplads, når det gælder maden.

Hvis vi som samfund vurderer, at forældrene ikke har råd til at betale fuld pris for at få deres børn passet, må det også have konsekvenser i forbindelse med den mad, som børnene skal betale for i daginstitutionerne. På den måde vil vi sikre, at Peter, der bor hjemme hos en lavtlønnet enlig mor, også vil kunne deltage i den madordning, som resten af børnene på hans stue gør det.

Det andet, vi mener der skal ændres på, drejer sig om de helt små børn. Vi foreslår, at vuggestuebørnene tages ud af forslaget. Vi mener, at det for de helt små børn er en naturlig del af det at blive passet, at de også får den grød, den mos, eller hvad man nu ellers spiser, når man er helt lille.

Derudover frygter vi, at alle de kommuner, der i dag tilbyder mad til børnene i vuggestuerne, vil fjerne det som konsekvens af det her forslag, ikke fordi kommunerne gerne vil fjerne maden i vuggestuerne, men fordi de er så økonomisk pressede, at de næsten bliver tvunget til at gøre det. Derfor håber vi på, at ministeren vil være indstillet på at ændre forslaget, så vuggestuebørnene fritages.

Alt i alt mener vi altså, at det er en rigtig god idé, at man kan oprette madordninger i børnehaverne, som kan sikre et godt måltid mad til vores børn, men hvis det skal ske på bekostning af de svægeste børn, så kan vi ikke støtte forslaget.

Derfor håber vi på, at vi kan få flertal for vores to ændringsforslag, som vi stiller ved anden behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige et par spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg hører fru Lotte Bundsgaard tale for, at der nu også skal være mulighed for at etablere friplads,

når det gælder madordninger. Men hvem har ansvaret for børnene, når man indfører en sådan ordning? Mener fru Lotte Bundsgaard, at det er forældrene, der har ansvaret ved sådan en ordning, eller er det det offentlige, der har ansvaret?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg mener bestemt, at det er os som forældre, der har ansvaret for vores børn. Vi har ansvaret for, at de får en god barndom, for, at de bliver opdraget godt, for, at de er glade, og hvad ved jeg. Men vi ved jo godt, at der er nogle forældre i det her land, bl.a. enlige lavtlønnede forsørgere, som ikke har råd til at betale det hele for en daginstitutionsplass, og dem giver vi friplads, også selv om det jo er deres ansvar, at børnene bliver passet.

På samme måde synes vi, at når man nu må lægge arbejdslønnen oven i det, som maden koster, så kan det blive dyrt. Der er det bare, vi siger, at på samme måde, som vi giver friplads til det at få passet vores børn, som jo også er vores ansvar, synes vi, at vi også skal give friplads til maden. Vi synes ikke, det er rimeligt, at der vil sidde et par børn på stuen med den madpakke, som de har med hjemmefra, fordi deres forældre ikke har haft råd til at betale den løn, der ud over maden skal betales for madordningen i børnehaven.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi jo helt klart, at det er forældrenes ansvar, at børnene får mad, at de får en madpakke med, eller at de bliver tilknyttet en god madordning i skolen.

Men jeg kan forstå, at Socialdemokraterne ønsker, at det faktisk fremover skal være en offentlig opgave, siden man vil stille et sådant ændringsforslag, og det er nok der, hvor vandene skiller. Det må da trods alt være os som forældre, der har ansvaret for, at vores børn får mad. Er det ikke korrekt forstået, at det trods alt er forældrenes ansvar, at deres børn får mad? Og er der nogen af de forsøgsordninger, der har været, når vi snakker madordninger, der indikerer, at det vil blive ekstremt dyrt i forhold til at smøre en madpakke til sit barn, at man vil få en større omkostning ved sådan en madordning, end hvis man laver en madpakke derhjemme?